

50.

МАКЕДОНСКИ ТЕАТАРСКИ ФЕСТИВАЛ "ВОЈДАН ЧЕРНОДРИНСКИ" - ПРИЛЕП

БИЛТЕН БРОЈ 3

12-19 ЈУНИ 2015

Афирмација на младите драмски автори

Генерално, во Македонија имаме една алка која е слаба, а тоа е драмското писмо. Напорно се работи да се зајакне таа алката. Секој од нас, како завршени драматурзи, се обидува да го даде својот дел за да ја потполнеме таа празнина. Мене, особено фокусот како на жена ми е насочен кон „женското писмо“ кое недостасува. Ние ја имаме Жанина Мирчевска, ама е една и е малку. Тука ја пронајдов потребата да дадам нешто. За да го утврдиме идентитетот и за сето она за кое се бориме, многу е важно да твориме. Тогаш оставаш белег зад себе.

Фестивалот секогаш ја негувал таа традиција, да им даде шанса на младите автори за да може да го пополниме вакуумот. Јас бев наградена на МНТ- конкурсот, пред четири години. Чекав да дојдат моите пет минути. Сега се случува. Едноставно сум воодушевена затоа што ги имав шансата и привилегијата да бидам дел од тие алхемиски процеси од мислата во мојата глава, до сцената, пред публиката која реагира заедно со актерите. Би посакала секој автор да го доживее тоа. Секој млад македонски автор, без разлика на квалитетот, мора да ја добие оваа шанса. А Театарот, Фестивалот се практичната работа. Учиш од глумците, од режисерот, од публиката. Само така можеш да се надградуваш.

Благица Секулоска, млад драмски автор

МТФ огледало на македонскиот театар

За наградата?

Откако неј објавија како годинашни добитници, сите тројца - Благој Чоревски, Мето Јовановски и Јас - меѓусебно си рековме, на шега во која има и трошка вистина, дека сме наградени по грешка. Поточно - пред време. Бидејќи нашите животни дела се уште ги одработуваме и доработуваме. И не ни помислуваме да се откажеме од предизвиците кои се пред нас.

Многу ми импонира што сум наградена токму со Мето и со Чоре, двајца актери од најголем можен формат. Во средината на седумдесетитте години, кога нивната актерска генерација абрутивно

влегува во македонската театарска продукција, и тоа преку сцената на Драмски театар, целосно се сменија стандардите во она што Илија Милчин милуваше да го нарекува **македонска глума**. Таа тектонска промена, експлицитно се гледа во снимката од легендарната претстава „Диво месо“ од 1979 година: Мето, Чоре, Ненад Стојановски, Петре Темелковски, Снежана Стамевска, заедно со Ацо Ѓорчев и Милица Стојанова, покажуваат на кој начин македонскиот театар влегува во една нова креативна фаза. И го доживува коперниканскиот пресврт.

Ми импонира, исто така, што сум трет македонски театролог кој ја добива оваа награда. Првите двајца се моите професори Ацо Алексијев и Благоја Иванов, луѓе кои ме „задолжиле“ да го продолжам она што тие го започнале. За разлика од актерите, писателите, режисерите, сценографите..., чии остварувања се гледаат, театролозите се „заднинска формација“, „невидливите“ протагонисти „задолжени“ да се грижат за сите сегменти од театарската историја. Мојот сопруг неј нарекуваше „грдите театарски пајчиња“ кои никогаш нема да станат лебеди.

Почнавте од ништо и еве каде стигнавте!?

Пред 28 години, кога дојдов во Македонија и со себе го донесов својот театролошки занает, не го знаев ниту јазикот. Не знаев кој е кој во историјата на македонскиот театар. Ниту што е што. Се соочив со митовите и со легендите, ама не и со објективно истражената фактографија. Во македонската театрологија симболички влегов токму во Прилеп, 1988 година, кога Ацо Алексијев ме покани да учествувам во дебата за актуелните состојби во македонскиот театар. Како вистински штребер, се подготвив така што тргнав од театар до театар и ги запишував бројките: колку вработени актери, колку квадрати сценски простор, колкав и каков репертоар... Бидејќи не го знаев јазикот, зборував хрватски...

50. МАКЕДОНСКИ ТЕАТАРСКИ ФЕСТИВАЛ "ВОЈДАН ЧЕРНОДРИНСКИ" - ПРИЛЕП

Награда за животно дело - д-р Јелена Лузина, театролог

Пред некој месец, кога ги читав сите можни весници за да ја напишам монографијата за 50-годишнината на фестивалот, убаво се изнасмеав кога во тогашната социјалистички сива „Нова Македонија“ (која Љубиша Георгиевски ја нарекуваше „Жен мин жибао!“!) го прочитав текстулето во кое се коментира тој мој прв јавен театролошки настап: некоја си таму дојденка, дојдена од кој знае каде и кој знае зошто, се осмелува нам - еј, нам! - да ни зборува за нашите театарски состојби!

Во изминативе 28 години, практикувјќи го својот театролошки занает најдобро што можев, работев како професор по историја на македонска драма и театар, втемелив Институт за театрологија и студии по театрологија во рамките на кои

десетици и десетици млади луѓе ги започнале своите научни кариери во оваа област, собрав едночудо исклучителна театрографска граѓа и ја организирав нејзината дигитализација, објавив повеќе од шеесет книги, го втемелив театарскиот музеј...

Следно - театарски музеј?

Да, огромен и немерливо важен проект кој треба да се заврши до крајот на 2019 година. Ќе биде тоа музеј на 21 век, еден од оние кои сега се прават низ белиот свет: виртуелен, дигитален, моќен, необичен... Според проектната програма, која неодамна ја завршивме, ќе биде тоа музеј, кој секому ќе му ја дава можноста да се движи низ македонската театарска историја во сите насоки. Преку големите екрани, кои ќе бидат разместени низ фоајеата на новиот МНТ, но и преку мобилните телефони, таблети и сите можни информатички чудесија на денешнината, посетителите ќе ги одбираат и самостојно ќе ги комбинираат „приказните“ за луѓето, претставите, настаните, зградите...

Имате ли наследници?

Се разбира, цели купишта! Нивниот симболички челник е токму прилепчанката Ана Стојаноска, која и ме наследува како професор по македонска драма на ФДУ.

И, на крај, колку МТФ е значаен?

Многу! За неговото значење биле свесни и луѓето што го покренале пред 50 години. Нив ги предводел Илија Милчин, пак еден прилепчанец, убеден - како што велел - дека Прилеп е добра почва не само за тутун, туку и за театар. Во првата фестивалска програмка, онаа од 1965, тој како мото ја ставил фамозната реченица на Хамлет која вели дека театарот треба да е огледало на епохата.

Во изминативе 50 години, МТФ навистина бил огледало на македонскиот театар.

50. МАКЕДОНСКИ ТЕАТАРСКИ ФЕСТИВАЛ "ВОЈДАН ЧЕРНОДРИНСКИ" - ПРИЛЕП

ГЛЕДАВМЕ . . .

НУ Албански театар - Скопје
"Предавање" Мартин Мек Донах
 Режија: Кендрим Ријани
 Играат: Адем Карага, Амернис
 Јованоска Нокшиќи, Луран Ахмети и
 Џевдет Јашари

ПРЕТСТАВАТА . . .

Свежо драмско остварување за трогателна вистина за општеството во кое живееме. Потрагата по дланката на еден човек е судбина, која се претворила во дел од душата, одземена насилно. Претставата поплавува со желбата за животот и смртта, со стремежот за љубовта и измамата, за довербата и одмаздата, односно, релациите на нарко-зависничка двојка. Црната комедија е слична со денешнинава. Тоа дава актуелност, иако текстот е базиран на вистинска приказна во еден американски град, поделен со река, но и поделен на идентитетски и расистички мненија.

Кендрим Ријани - режисер, - Претставата е отсликување на реалноста на овие простори, со сите недостатоци и проблематики, со сите радости и таги. Посветен е поголем дел на драмата, наспроти комичноста на текстот.

Адем Карага - актер, ги покажавме вештините на професионален пристап, достоин за фестивалската публика.

Луран Ахмети - актер, Наспроти искуствата со сериозни ликови, толкував улога на нарко-зависник. Преку некаква поголема слобода во изразот, претставата ја донесовме во поинаква светлина.

ПУБЛИКАТА . . .

- Интересна изведба, покрај јазичната бариера. Успеавме да фатиме нешто од титлот за превод и да ја доловиме идејата на режисерот. Оценката за играта на четворицата актери е десетка.

- Претствата е потврда дека јазикот не е пречка во комуникацијата со уметноста. Ништо не разбрав или се разбрав, оти малку прочитав за приказната. Тоа беше доволно да ги протолкувам толкувачите на ролјите низ нивните движења, гестови...

ГЛЕДАВМЕ . . .

НУ Драмски театар Скопје

„Безљубни“ од Благица Секулоска

Режија: Златко Славенски

Играат: Димитрија Доксевски, Сања Арсовска, Златко Митрески, Наташа Петровиќ, Александар Степанулески

ПРЕТСТАВАТА . . .

„Безљубни“ е текст на младиот драмски автор Благица Секулоска. Тоа е приказна за љубовта, за нереализираните желби и мечти. Одлуката, двајца кои се сакаат да го продолжат животот со други, предизвикува низа последици кои влијаат на текот на животот дури на пет луѓе. Нивните животи ќе тргнат кон пропаст без надеж дека нешто може да се подобри. Претставата поставена на сцената ги изнесува сиот бол и јад, сиот чемер и неостварените желби и ги отвора прашањата дали ликовите може да ја прифатат одговорноста за својот живот.

Златко Митрески, актер: На Фестивалот ми е второ учество. Прекрасно е што постои Фестивалот и би сакал да има повеќе разговори потоа. Оваа ни е 5-6 изведба на претставата. Имам чувство дека е веќе созреана. Моите сцени се многу конкретни. Ја сум задоволен од изведбата.

Сања Арсовска, актер: Претставата релативно ни е нова. Секогаш е убаво кога има можност да се игра пред друга публика, овојпат фестивалската за таа да „пресуди“ дали претставата е добра. Убаво се чувствував на сцената.

Наташа Петровиќ, актер: Ова е претстава која се занимава со една универзална тема-љубовта. Нормално, секој поаѓа од личните искуства и доживувања. На сите ни беше многу мило што сме дел од Фестивалот. Јас не може да кажам како сме одиграле на сцената. Се надевам дека публиката си создаде свое мислење. Беше уживање додека ја работевме претставата. Текстот е одличен.

Александар Степанулески, актер: Мислам дека најбитното што го посочува претставата е она што ни се случува во приватните животи, какви сме ние, во однос на тоа колку ги криеме работите што ги правиме. Какви сме едни спрема други, колку сме „безљубни“, „љубни“, лицемерни или не. Какви сме дома, а надвор сме поинакви, или колку сме искрени. Треба да се знае дека сме одговорни за своите животи. Фестивалот слави јубилеј. Пред 10-ина години ги следев авангардните промени во театарот, сега фестивалот треба да се занимава со тоа повеќе, а не со бројките.

Златко Славенски, режисер: Претставата беше еден студиозен процес. Текстот на Благица Секулоска не натера да се запрашаме за аспектите на театарскиот медиум, до каде може да одиме во поедноставувањето, од една страна, и од друга, на „повистинувањето“ на тој процес на создавање претстави, и како подиректно да комуницираме со публиката. Мислам дека на сцената дадовме едноставност која носи голема тежина, слоевитост, која на поедноставен начин комуницира со публиката.

ПУБЛИКАТА . . .

- Ми се допадна. Приказната е едноставна, универзална за љубовта, актерите беа одлични. Само што беше долго.

- Убава претстава. Актерската игра беше со страст.

ГЛЕДАВМЕ . . .

НУЦК "Ј.Х.К Цинот" - Театар Велес

"Приказни од шестиот кат" според раскази на Драги Михајловски

Режија: Деан Дамјановски

Играат: Васил Зафирчев, Александар Вељановски, Славица Манаскова, Кирил Гравчев, Самоил Стојановски, Жарко Спасовски, Кети Борисовска, Александар Ѓоргиев, Фаик Мефаиловски, Талија Настова, Јордан Витанов, Слободанка Чичевска и Кица Ивковска.

ПРЕТСТАВАТА . . .

Интересна пиеса во која "Приказните од шестиот кат" одлично кореспондираат со публиката, пред сè, благодарение на мајсторската актерска игра на целиот ансамбл, а особено на главниот двигател на театарското дејство, Васил Зафирчев како Ричард, но и на актуелноста на самиот текст кој, всушност, е олицетворение на македонското секојдневие. Успешниот и ефективен обид на режисерот Дамјановски на толку сериозните теми да им стави комичен акцент, во оваа претстава се покажува како полн погодок. Војната, рамковниот договор, учеството на американскиот фактор во арбитражањето на состојбите, баналните судски спорови, но и местото и улогата на медиумите во целата таа рашомонијада, се сегментите, или клучните стожери врз кои успешно се потпира целата драматика на театарското дејство.

Васил Зафирчев, актер: Задоволен сум од вечерашната игра. Мислам дека постигнавме совршен спој со публиката, која, веќе е префинета и за која сум сигурен дека точно знае што сака, а тоа го покажува на најсуптилен начин. Ова е една динамична, актуелна претстава, блиска до обичниот човек, и затоа актерот овде како да има двојна улога: онаа што ја игра, но и онаа преку која задолжително треба да ја изанимира публиката за да го има соодветниот фитбек.

Јордан Витанов, актер: Вечерашната изведба, која мислам дека ни е 7-8, чинам дека беше една од најуспешните, ако не и најуспешна. Позитивниот флуд на размената на енергии меѓу нас, актерите и публиката, мислам дека се фаќаше во воздухот. Тоа се чувствуваше и на сцената, што е особено важно бидејќи само така ние, како актери успеваме со задоволство да го извадиме и последниот атом на играта од нашите дамари. За таквото чувство можеби придонесе и фактот што прилеската публика имаше можност да го види и нашиот нов храм на уметноста, на кој, ние сме многу горди...

ПУБЛИКАТА . . .

- Преубава претстава. Лесна, разбирлива, примамлива... Долго време не ми се случило да заборавам колку трае претставата... Овде, вечерва, имав потреба да гледам уште и уште... Секоја чест за сите, особено за Зафирчев...

- Немам зборови да го опишам чувството по гледањето на оваа претстава... Презадоволна сум... Едноставно, уживав во овие два часа... Камо среќа сите претстави да се вакви... Би сакала да освојат некоја од наградите, мислам дека заслужуваат...

ГЛЕДАВМЕ . . .

НУ Турски театар - Скопје

"Сон на летната ноќ" Вилјам Шекспир

Режија: Александар Поповки

Играат: Атила Клинче, Сузан Акбелге, Тамер Ибрахим, Осман Али, Селпин Керим Фелиз Ахмет, Несрин Таир, Слаѓана Вујошевиќ, Аксел Мехмет...

ПРЕТСТАВАТА . . .

Уште една верзија на познатиот текст. За 65 годишнината од ансамблот, со 15 актери текстот е претворен во претстава на постојано балансирање, на танцување, меѓу сонот и јавето, меѓу играта и глумата, меѓу љубовта и омразата, меѓу комичното и сериозното. Интересен е и театарски возбудлив експеримент, кој упатува на шумата како локација на неограничена слобода. Сонот го доловува како натчовечки ум. Збогатување на магичното видување беше сценографијата на Свен Јонке и авторот на музиката Кирил Џајковски.

Селпин Керим, актер: Како што одминува времето, како што технологијата е отидена напред, сите актериски вредности се изместија кон сесема модерна варијанта на игра. Тоа не се учи. Го имаш внатре, а некој режисер ќе го извади.

Александар Поповски, режисер: Сонуваат повеќе ликови. Како да е тоа сон во сон. Како да се мултиплицира сонот на неколку нивоа. Секогаш ме фасцинирала таа линија што ги двои двата света. Кај Шекспир тоа е светот на Атина, светот на Градот, на законите. Атина со владеење на диктатор без многу простор за љубов. И светот на шумата, на слободата каде владеат други богови и други правила, искуства да донесат во реалноста за да го збогатат општеството.

ПУБЛИКАТА . . .

- Како да сонував вселенски сон, а не да следев театарска претстава. И играта, и сценографијата, и и музиката предизвикаа восхит.

- Јазичната бариера ја немаше. Со тителот и со креациите на актерите, сè беше стокмено за модерното читање на Шекспир.

50 години МТФ "ВОЈДАН ЧЕРНОДРИНСКИ" РЕКОА . . .

Мирјанка Р. Селчанец, писател и вљубеник во театарот

Честит да ни е јубилејот, Фестивалу!

Имав само 7-8 години кога првпат се сретнав и се „опив“ од маѓијата со име **театар**. Ја гледав пиесата „Зона Замфирова“ . Мајка ми преку АФЖ ме внесе во салата од која, по претставата излегов како избезумена. Ме опи волшепството на спуштањето на црвената кадифена стара завеса, од зад која излегуваа актерите и се поклонуваа. До ден денешен не успевам да се „отрезнам“ од тоа пијанство..

Потоа, откако ја гледав пиесата „Мамзел Нитуш“ јас, иако само дестгодишна, редовно ги гледав речиси сите претстави, стутулена во седиштето и возбудена до бескрај.

Си минуваа годините. Дојде и 1965. Таа година е јубилејна и за мене, исто колку и за нашиот театар „Војдан Чернотрински“, и тоа од две причини: првата - се омажив, а втората - со мојот љубен ги гледавме сите претстави од Првите театарски игри, во нашиот град. За мене беше најубавиот подарок што како млада невеста можев да го добијам.

Се редеа годините... Секоја година нови игри и нов подарок за мене, славје за градот, ама и за мене. Останаа во мене незаборавните претстави: „Триста коли трње“, па "Манги пијат чај“..... Секое влегување во театарската куќа за мене беше и запознавање со некои врвни артисти: Дарко Дамески, Милица Стојанова, Драги Костовски... Ги гледав небаре богови. До ден денешен, во мене „корнат“ моите средби и разговори со нив. Многумина од глумците веќе се, или пензионери, или се заминати во вечноста. Сепак, мене никогаш не ми беа и не ми се товар 50-те години театарски игри. Ниту една година не ги прескокнавме со мојот сопруг. Го следевме нивниот растеж, се радувавме на успехите, се обидувавме да погодиме која претстава, кој режисер или кои глумци ќе бидат наградени. Често и погодувавме!

Барам прошка за мојата пристрасност, ама мора да си го пофалам прилепскиот театар, кој последниве години со подмладената актерска екипа често ми наликува на некои реномирани светски театри (на пример, ЛА МАМА во Њујорк каде гледав една претстава во 2007 година).

Ете, поради сè што кажав, сега ја кревам чашата и наздравувам со зборовите: **Нека ти е честит 50-годишниот јубилеј, Фестивалу! Биди вечен!**

---

50 години МТФ "Војдан Чернодрински"

РЕКОА . . .

Никола Колески, верен на театарската уметност

Виножито на театарското возвишување

Да си Македонец, Библиски потомок, е привилегија, но да си Прилепчанец е гордост.

Прилеп е град херој, град историја и уникатен расадник на македонската интелегенција, те возвишува високо во универзиумот и те прави дел од бесмртните.

Но, Прилеп со Театарските игри "Војдан Чернодрински" уште од 1965 година, останува забележан кај прилепчани, кај театарците, кај уметниците. Фестивалот ги слави своите јубилејни 50 години. Децении на творење на театарска историја, магија и уметност.

Во јуни, цутот на липите е предвесник на театарската уметност и на културата, МТФ продолжува со традицијата да живее и да дише со театарот. Го носи името на познатиот драмски автор, актер и режисер, основоположникот на македонската драма, Војдан Чернодрински, и во изминативе пет децении прерасна во бренд на македонското театарско живеење.

Полека, но сигурно, го потврдува незапирливиот галоп на македонската театарска уметност. Тој магичен и волшебен допир од Талија, на секој од нас ни пренесува делче од театарската магија.

Прилепската публика остро и прецизно, точно знае да ги награди актерите. Суптилно, со кадифен допир, се пренесува таа нитка на поколенијата врз чии плеќи е натезната одговорноста на познавањето, почитта и заштитата преку кои почнуваме да сфаќаме дека претставуваме дел од македонската рецепција на прилепската театарска уметност.

МТФ "Војдан Чернодрински" е лулката на македонскиот театар, каде 50 години штиците ги впивале актерските реплики, аплаузот наменет за великаните и доајените на актерското битисување. Пет децении театарско виножито и спектар од претстави на театарското возвишување.

Славното име на Фестивалот да се потрудиме да биде забележано на европската културна мапа, како трајна вредност и посебно да се негува со особен интерес и почит.

Традицијата и континуитетот на театарската магија го засилува опстојувањето на културата, духот и општественото живеење на нераскинливата поврзаност со фестивалот и Прилеп како Пантеон на македонската борба во која љубоморно се чуваат македонската историја, култура и традиција.

50 години МТФ "ВОЈДАН ЧЕРНОДРИНСКИ РЕКОА . . .

Љупчо Ѓоргиевски, режисер

Сублимат на театарските остварувања

Фестивалот го следам многу долго, некаде уште од 1995 година кога прв пат учествував со своја претстава. МТФ "Војдан Чернодрински" сигурно е чувар на македонскиот театар воопшто, имајќи ја предвид целокупната комплексност на тетатарот како уметност, почнувајќи од македонската драма, од македонското актерство, режијата, сценографијата, костимографијата, музиката и сите други компоненти кои го чинат еден театарски чин. Мислам дека доаѓањето на овој Фестивал е некаков одбир на тоа што се случува во македонскиот театар, затоа што тоа што доаѓа на овој Фестивал веќе на некој начин е одбрано. Не мора тоа да значи дека станува збор за некакава ранг-листа на квалитет, дека немало некоја поквалитетена претстава, оти изборот некогаш се прави и поради некаков концепт, но, тоа е веќе одбрано и се мерат силите на некој начин од сите аспекти на театарскиот чин и тоа можеби придонесува за луѓето посебно да се ангажираат, посебно да се окупираат околу сето тоа. Самиот факт што на Фестивалот се гледаме меѓу себе и си ги гледаме работите што сме ги направиле, ни дава ретка шанса да се споредуваме во смисла да си ги увидиме и личните, но и туѓите грешки, или туѓи вредности кои ќе не повлечат и инспирираат во процена за да утврдиме кои, каде сме...

Во однос на светските тетари, според информациите кои јас ги имам, пред сè од интернетот, или од Фестивалите кои се одржуваат надвор од земјава, а ние сме присуствувале на нив, слободно може да кажам дека македонскиот театар успешно граби напред. Самиот театарски израз, самата театарска мисла, односно самиот театарски живот се развиваат многу успешно, а тоа ни го потврдува и овој Фестивал, кој во некоја рака, еве веќе 50 години, претставува и сублимат на најдобрите театарски остварувања во Македонија, што индиректно укажува каде е местото на домашната театарска уметност како целина во европските и светските рамки. Јас пожелувам, од сè срце, овој Фестивал да продолжи да живее и да слави уште многу јубилеи, бидејќи македонскиот народ, а особено театарската публика, го заслужуваат тоа.

ПРОМОЦИИ . . .

Промоција на книгата „Мојот театар,, од Ристо Стефановски

Книгата „Мојот театар“ од театрологот Ристо Стефановски беше промовирана на фестивалот. На промоцијата за најновата книга на Стефановски зборувааше драматургот Братислав Димитров, кој рече дека е извонреден театаролошки материјал со вистини, записи, сведошта, сеќавања.

- Ристо Стефановски е движечка енциклопедија. На секое место има прецизен одговор, со час, место, датуми, ликови, што е фасцинантно и во светски размери. Таква

професионална посветеност е реткост, коај треба да се почитува и да се следи. Многу битни настани се сублимирани од театарската дејност во книгата. Уживав читајќи ги. Наидов на неверајатни информации кои би останале засекогаш во забораот доколку не ги запишал Стефановски, а се важни за македонскиот театар и отвораат теми и за денешна дискусија за т.н театарска лустрација. Ристе ги издвоил вистинските вредности и ги демифистицира лажните, изјави Димитров.

Според авторот Стефановски, книгата е проза, која е полна со настани и ликови, со заплети и расплети, со живот кој се одвива во мигот кога се запишува и кој оживува, веднаш кога ќе се прочита она што е запишано. При тоа, додава авторот, пишувањето е искрено, едноставно, духовито и во секоја реченица се вложувам целосно.

- Пишуваниот збор останува единственото меморирање на минатото. Оттука, книгата е оригинална и провокативна, вели Стефановски.

Презентација на откупени драмски текстови

Актерите од театарот „Војдан Черндрински,, читаат откупени драмски текстови. Првото претставување го имаше драмскиот текст „Бегство“ од Рефет Абази, потоа се читаше „Хенгинг Араунд“ од Љупчо Јованов и „Шест дена работи седмиот одмарај“ од Весна Кулевска.

Овие три книги, како што рече д-р Ана Стојаноска, се откупени од Министерството за култура за 2015 година.

ПРОМОЦИИ . . .

Промоција на книгата „Декалог“, од Владимир Костов

„Декалог“ книгата во која се објавени шест драми од Владимир Костов беше промовирана на фестивалот. За книгата зборувааше д-р Ана Стојаноска, при тоа посочувајќи дека Костов дал многу за македонската култура.

- Во книгата се објавени: Свадбата на Мара, Учителот, Грешка, Гола вистина, Умна побрканост од Ицо до Америка и „Декалог“ - драма во три чина со одгласи од новелата „Калвадос“ - рече Стојаноска, при тоа презентирајќи го предговорот напишан во книгата од самиот авторот.

Промоција на книгата за Костаров

„Димитар Костаров“ - реалистичка поетика и етсетика на еден режисер од Ана Стојаноска, беше промовирана од д-р Јелена Лужина, која рече дека, според сите највисоки стандарди во македонската тетролошка наука, е извонреден труд.

- Книгата го покажува, го докажува немерливиот влог на Костаров, не само во историјата на македонскиот театар, туку воопшто, на македонската култура, она што е културен капитал на оваа земја. Имав привилегија да го следам создавањето на книгата и можам да посведочам колку исполнително е подготвена. Ана Стојаноска направила вистинска монографија за човекот со кој почнува македонскиот театар. Пишувајќи ја, бидејќи е преработена од докторската дисертација, Ана направила книга во која се препознава, не само релеванцијата на субјектот, туку и релеванцијата на македонската театролошка наука, предводена во сегашноста токму од неа, рече д-р Лужина.

Според авторот, д-р Ана Стојаноска, книгата е резултат на нејзините неколкугодишни истражувања поврзани со Костаров.

Признанија од Фестивалот за театрите

Признание од Фестивалот за Турски театар,
но и од Театарот, за Фестивалот,
по повод 65 годишнината на овој ансамбал.

Признание од Фестивалот за тетовскиот,
штипскиот и за театар Комедија,

ЌЕ ГЛЕДАМЕ . . .

Среда, 17 јуни

19:00 Фредерико Гарсија ЛОРКА
КРВАВИ СВАДБИ
Режија: Љупчо ЃОРГИЕВСКИ
НУЦК „Антон Панов“
Народен театар – Струмица
НУЦК "Марко Цепенков"
(официјална програма)

22:00 Василиј СИГАРЕВ
ДЕТЕКТОР ЗА ЛАГИ
Режија: Ненад ВИТАНОВ
НУЦК „Григор Прличев“
Народен театар – Охрид
Театар "Војдан Чернодрински"
(официјална програма)

Четврток, 18 јуни

12:00 Промоција на театарска литература
Иван Иваноски – Режијерската поетика
на Бранко Ставрев
Јордан Плевнеш – Драма- Првите триенаесет
Д-р Ана СТОЈАНОВСКА
Фоаје - НУЦК "Марко Цепенков"

19:00 А.П.ЧЕХОВ
ИВАНОВ
Режија: Александр БАРГМАН
НУ Народен театар – Битола
НУЦК "Марко Цепенков"
(официјална програма)

22:00 Бертолт БРЕХТ
МАЈКА ХРАБРОСТ
Режија: Свездана АНГЕЛОВСКА
НУЦК „Трајко Прокопиев“ - Театар Куманово
Театар "Војдан Чернодрински"
(официјална програма)

24:00 Золтан ЕГРЕШИ
СПАНАЌ СО ПРЖЕНИ КОМПИРИ
Режија: Ненад ВИТАНОВ
НУЦК „Ј.Х.К Џинот“ - Театар Велес
Театар "Војдан Чернодрински"
(придружна програма)

Петок, 19 јуни

11:00 Промоција МОНОГРАФИЈА „ПРОЕКТ
ЧЕРНОДРИНСКИ“ - МТФ „ВОЈДАН
ЧЕРНОДРИНСКИ“ 1965-2015
Автор: Јелена ЛУЖИНА
Театар "Војдан Чернодрински"

12:00 ПРЕСС КОНФЕРЕНЦИЈА
соопштување на одлуката на
оценувачката комисија
Театар "Војдан Чернодрински"

18:00 според КНИГА ЗА ЏУНГЛАТА од Радјард
КИПЛИНГ МОГЛИ
Режија: Боњо ЛУНГОВ
НУ Театар за деца и младинци – Скопје
Театар "Војдан Чернодрински"
(придружна програма)

20:00 **СВЕЧЕНО ЗАТВОРАЊЕ**
Доделување на наградите

Миле ПОПОСКИ
СОЛУНСКИ ПАТРДИИ
Режија: Коле АНГЕЛОВСКИ
НУ Драмски театар – Скопје
НУЦК "Марко Цепенков"
(придружна програма)

ОГЛЕДАЛО НА ФЕСТИВАЛОТ
50. МАКЕДОНСКИ ТЕАТАРСКИ ФЕСТИВАЛ
"ВОЈДАН ЧЕРНОДРИНСКИ" - ПРИЛЕП

Покровители:

МИНИСТЕРСТВО ЗА КУЛТУРА НА РЕПУБЛИКА
 МАКЕДОНИЈА
 СОБРАНИЕ НА ОПШТИНА ПРИЛЕП

Жири комисија:

Тони Михајловски
 Ѓорѓи Јолевски
 Илбер Муртези

Собрание на МТФ:

Валмир Азири - Тетовски театар - Тетово
 Сенко Велинов - Македонски народен театар -
 Скопје

Роберт Вељановски - Драмски театар - Скопје
 Јордан Витанов - Театар Велес

Јелена Жугиќ - Театар "Комедија" - Скопје

Адем Карага - Албански театар - Скопје

Трајче Кацаров - Театар Штип

Атила Клииче - Турски театар - Скопје

Драган Маџиров - Театар Струмица

Роберт Павлески - Театар Куманово

Маја Стевановиќ - ФДУ - Скопје

Горан Стојановски - Театар Охрид

Тони Чатлески - Театар Прилеп

Секретар на МТФ:

Стојан Дамчески

Технички секретар:

Љупчо Тодоровски

Билтен на 50. МТФ

“ВОЈДАН ЧЕРНОДРИНСКИ” - Прилеп

За издавачот: Петар Темелкоски

Уредници на Билтенот: Елизабета Митреска,

Каролина Мицевска, Светлана Ристеска,

Каролина Дурло и Љупчо Мургоски

Фотографии: Елизабета Митреска, Светлана

Ристеска и Каролина Мицевска, "Фан"

продукција.

Извршен одбор на МТФ:

Сенко Велинов - претседател

Јордан Витанов - член

Атила Клииче - член

Валентин Светозарев - член

Тони Чатлески - член

Уметнички директор:

Петар Темелковски

Македонски театарски фестивал

“ВОЈДАН ЧЕРНОДРИНСКИ” - ПРИЛЕП

НУ Центар за култура “Марко Цепенков”

7500 Прилеп

тел.: 048/401-630 или 425-520

факс: 048/401-631

E-mail: mtf_vc@yahoo.com, info@mtf.com.mk

www.mtf.com.mk